

מסורת הש"ס

(א) וְלֹא אָבִי אָמַר, (ב) עִיר
מִגֵּזֶה, (ג) וְעִירֹזֶבֶת מִדֶּ:
(ד) דָּף לֵד, (ה) גִּם אֶ:
רַמְמָאִים, (ו) רֶשֶׁל, (ז) וְלִקְמָן
כֵּט, (ח) וְלַעִיל כֵּד.

תורה אור השלם

1. מצות יֵאָכֵל אֶת
שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא יֵרָאֶה
לֶךְ חֶמֶץ וְלֹא יֵרָאֶה לֶךְ
שֹׂאֵר בְּכֹל גִּבְלוֹךְ:

הערות הב"ח
(א) רש"י ד"ה בין לפני
וכי' שחשך בין לאחר זמנו
כ"ל והד"ח: (ב) הנה
ד"ה ע"י וכו' למחש' והכי
למדין החס':

מוסף רש"י

ר' יוסי אומר שוחק
חזרה לרוח. שלא יבטל
זה ישראל ליהנות ממנה
(ע"ז סג).

רבינו חננאל

[illegible]

כל שעה פרק שני פסחים

וְלֹא יִמָּנֶה: אִשָּׁם סְלוּי. בֹּא
וּשְׁגֵג בְּאַחַד מֵהֶן וְאִינוּ יוֹדְעִים
סוֹל אוֹ נֹתֵר פְּלִיגִי ר' יְהוּדָה
לר' יְהוּדָה בְּקִצּוֹרָה לְרִבְנָן

חור רבי יהודה ודנו דין אחר נותר ישנו בבל תותירו וחמץ בבל תותירו מה נותר בשריפה אף חמץ בשריפה אמרו לו אשם תלוי וחמאת העוף הבא על הספק לדברך יוכיחו שהן ככל תותירו שאנו אומרים בשריפה ואתה אומר בקבורה שתק ר' יהודה אמר רב יוסף היינו דאמרי אינשי כפא דחמא נגרא בגווה נשרוף חרדלא ^ו (אמר אבי) סדנא בסדני יתיב מדויל ידיה משתלים כרא אמר גיורא בגיורא מקטיל מדויל ידיה משתלים: וחכאי "מפרר חורה וכו': איבעיא להו היכי קאמר מפרר חורה לרוח ומפרר ומטיל לים או דילמא מפרר חורה לרוח אבל מטיל לים בעיניה ^ז ותנן נמי גבי ע"ז כי האי גוונא ר' יוסי אומר שוחק חורה לרוח או מטיל לים ואיבעיא להו היכי קאמר שוחק חורה לרוח ושוחק ומטיל לים או דילמא שוחק חורה לרוח אבל מטיל לים בעיניה אמר רבה מסתברא ע"ז דלים המלח קא אזלא לא בעי שחיקה חמץ דלשאר נהרות קאזיל בעי פירור אל"ל רב יוסף יאדרבה איפכא מסתברא ע"ז דלא ממיסה בעי שחיקה חמץ דממים לא בעי פירור תניא כוותיה דרבה תניא כוותיה דרב יוסף תניא כוותיה דרבה היה מהלך במדבר מפרר חורה לרוח היה מהלך בספינה מפרר ומטיל לים תניא כוותיה דרב יוסף היה מהלך במדבר שוחק חורה לרוח היה מהלך בספינה שוחק ומטיל לים שחיקה קשיא לרבה פירור קשיא לרב יוסף שחיקה לרבה לא קשיא הא לים המלח הא לשאר נהרות פירור לרב יוסף לא קשיא הא בחיטי הא בנהמא: **מתני'** ^ח חמץ של נכרי שעבר עליו הפסח מותר בהנאה ושל ישראל האסור בהנאה שנאמר 'לא יראה לך שאור: **גמ'** מני מתניתין לא רבי יהודה ולא רבי שמעון ולא רבי יוסי הגלילי מאי היא דתניא חמץ 'בין לפני זמנו בין לאחר זמנו עובר עליו בלאו תוך זמנו עובר עליו בלאו וכתר דברי רבי יהודה רבי

עבר הפסח עובר עליו בללו
פרש לללו: סוף ומנו. במועד:
ומשעה

ח' ראה מורח על פני המים משמע דמהי' שחיקה בשאר נ
ובמה דוכמין מני' דקמי י' המלה ואפי' הכי מהי' בש
המלה ואמרין הם בגמרא גבי מצית שקול ד' וזו ושי' לנ
ל' י' המלה אלמא הקדש בעי י' המלה ובערבין (ד. טז.) א
ב' שחיקה אלא בשאר נהרות כמו לריב אלא דרבה שרי
ודם לבה ונורת חמה ובמה דוכמי יול' ל' המלה ורי יסר
צ' רבה לרי יוסף אלא חמץ בשאר נהרות וא"י לרנן דלי
י' ל' המלה דלרנן לא מהי' שחיקה בשאר נהרות ד
נבין משה אלא לנודקן כסופה ומדאצטרך להאי טעמא
ידות הנהר י' לומר דלרנן מפרד חורה לרות במקום ש

בת.

ה' דקרי ליה השמא דין אחז טפי
 ואל תשום השמא אין מריר ללחמך
 וצד הוא וחסירו לחודיה נחמך למחור
 וזכר אבא תחוריה מימה לר"י
 סיני ענד לעיל קל ויחמר מנתה
 שאינו ככל יראה וצל ויחמר ואל
 חצי ככל וחסירו כמו כל יראה
 ואומר ר"י דמכל מקום נראה דעביד
 שפיר קל וחומר עונד איט ככל
 יראה דמי השחיר עונד ושוב אינו
 עונד אכל מתק אפי' ללחז שחיר
 עונד ככל שעה ככל יראה:
אמרו לו איש חלו יוביא מימה
 ויחמור ויחמור ויחמור ויחמור

דאמיו שהם צשירים אמאי לא ילפין חמץ מנוטר שהוא צשריפה ואומר ר"י דמשמע להו"י הנוטר צשריפה ולא כל אסורין שנתורה צשריפה ואפי' חמץ: **ואתה** אומר בקבורה. טעמא דר' יהודה דריש בת"כ מר קדש הוא הוצא צשריפה ולא טטאת עין ואשם תלוי צשריפה:

וַתֵּן נָמִי גְבִי ע"י. אומר ר"י
דרכן דמחמין היינו כדי
יוסי דפרק כל הכללים (ע"י מה). אי
נמי מחני? והלא אש' כדנן דהתם
דאמר לו ח"י הלא שטח זבל ומוגדל
נמחים ורומחא אמר לא ידבק בידך
וגו' והא דשרו הכא היינו משום
דנחמן כחב לא יאכל ואינו אסור
אלא בדרך הנאה וכי הלא גונגל לאו
כדי הנאה היא אבל בע"י לא כחב
אחילה ואסור אפי' שלא בדרך הנאה:
חמין וישאר נהרות. ללא מצינו
שהיה שונה בשום מקום גבי
חמין ים המלח אבל גבי ע"י אשכנז
במה דוכמין ר' חייא דלעיל יולד
הנאה לים המלח הלכך סתם ים
דגמי גבי ע"י הו' ים המלח מיהו
לרבה מועיל שחיקה בשאר נהרות
דקאמר שמוקן כאן בים המלח כאן
בשאר נהרות: **איפכא** משהתברא
לשון איפכא אינו מושב דמה שצ"י
איפכא כיון שרבה מזה אותם:
ע"י ד"א מטייה בעי שחיקה.
לכאורה משמע לרוב יוסף
גבי שחיקה אפילו בים המלח
דמחמא אמאי דקאמר רבה אין
צריך שחיקה דהיינו בים המלח קאמר
ר' יוסף דבני שחיקה ועוד אי בשאר

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

נח א מ"י פ"ג חללות תמן
 חללה יא תמן עקין לט
 טושיע ארס תמן חמה
 טפין א:
נגב ב מ"י פ"ח חללות ע"ו
 חללה ו טושיע י"ד קר
 קמו טפין ד:
נב א מ"ח ס"ג ו וסג
 מהל' תמן חללה יא חסג
 עקין לט טושיע ארס קר
 חמה טפין א:
נד ד מ"י פ"ח חללות
 תמן חללה ו טושיע
 ארס קר חמה טפין א:
נב ה מ"י פ"ח מהל' תמן
 חל' ד סגג לארין ש
 טושיע שס חללות ב:
נג ו מ"י חללות ח:

לעזי רש"י

הרמז"ר, לנמרא על ידי
שאיפה.
מז"ר ביטא"ה, ים המלח.

החננאל (המש)

שורפין החרוד שלן. וכן
 היה ר' יהודה אומר אילולי
 לא הישכרנו מרבריו ולא
 פשוטן מחשקין אתנו. פי'
 שרמנו כמו הלא ידענו
 כספיהם, ואם באסאד, והם
 בכלים שבחין ברנלי
 הכלואים האוקן הנעשה
 בינאם, והבסנים אמרם
 פפרו ליהוה לרחו ואפסיל
 שרמנו, וכן נמי פיר' ע"ז
 הא כינוי, ור' יוסי אמר
 שחוק ליהוה לרחו ופסיל
 ואיכע' (לחו שפרן)
 ופסיל, וכן פסיל ופסיל
 וכן א' שפסיל ופסיל
 בעי אל פפירה ולא
 פפירה. ופסיל, ופסיל
 התחנן דאזיל אפילו כשאר
 פפירה לעולם פפיר פפירה,
 אבל ע"ז דלים הפלחו הוא
 דאזיל אל, בעי פפירה.
 ואקשנין עלה, ופפירה
 פפירה מכפרס שחוק ופפירה
 לרחו, כספיהם שחוק
 ופסיל ופסיל, ומפני א'
 רחמי שחוק כשאר פפירה,
 כן קאמטא אבא ע"ז א'
 צריכ' פפירה, שפסיל
 פפירה, ר' יוסף אמר
 חפץ כספישליין אבא
 וכן בעי פפירה, אבל
 ע"ז לעולם פפיר פפירה
 ואקשנין עלה והתנאי היה
 פפירה מכפרס פפירה פפירה
 לרחו כספיהם פפיר ופסיל
 ופסיל, ומפניו וכן התנאי
 פפיר בחשתי, כן קאמטא
 ופסיל פפירה פפירה
 והלכתי כרכה דאמר חפץ
 בעי פפירה.
סנה' שחוק של נכרי
 שבעי עליו הפסח מותי
 ופסיל, ופסיל ופסיל
 שחי בארץ כספיה' (וחפץ)
 כן פיר' ישראל, וכן היה מוכרח
 לזכור א' ונחלו לו במתנה
 וחפץ וקצתו פסיל ופסיל
 ופסיל ופסיל ופסיל
 עליו ויהוה לו במתנה
 גמולתו רשאי ישראל לומר
 לזכור ד' שאתה לקח ממני
 כן פסיל ופסיל ופסיל
 אקשנין וקצת ממך חפץ
 פסיל, וכן פסיל א' ר'
 הטהור, וכן פסיל ופסיל
 ופסיל ופסיל ופסיל ופסיל

